

AKTIV ISLAM

April-Juni 2018

www.aktivislam.dk

Årgang 59

**Hans Helliged Mirza
Masroor Ahmads tale til
reception i Tokyo**

4

**Religiøse læresætninger –
et køretøj for fred**

32

**Er fasten kun omkring
mad?**

44

En storslået forudsigelse om de sidste dage

Hazrat Huzaifa(ra) beretter at den Hellige Profet (sa) sagde:

“Profetdømmet vil blive i blandt jer så længe Allah ønsker det. Derefter vil Han lade det ophøre. Derefter vil kalifatet blive etableret på profetdømmets grundlag, og det vil forblive så længe Allah vil. Derefter vil Han lade det ophøre. Derefter vil despotiske styrer forblive i blandt jer, så længe Allah vil. Derefter vil Han lade det ophøre. Derefter vil tyranske styrer forblive i blandt jer, så længe Allah vil. Derefter vil han lade det ophøre. Efter dette vil kalifatet genopstå på profetdømmets grundlag.”

Herefter blev den Hellige Profet (sa) tavs.

(Musnad Ahmad bind 5, side 342, Hadith nummer 17939. Mishkat ul Masabih, Kitabur-Riqaq, Bab Al-Anzar wal-Tabzir)

Note:

As. er en forkortelse for alihissalam, dvs. fred være over ham

Sa. er en forkortelse for sallallahu alihi wa sallam, dvs. Allahs fred og velsignelser være over ham

Indholdsfortegnelse

AKTIV ISLAM

April-Juni 2018

4 Hans Hellighed Mirza Masroor
Ahmads tale til reception i Hilton
Hotellet i Odaiba, Tokyo.

14 Fred forlanger medfølelse

19 Noah^(as) og Syndfloden

32 Religiøse læresætninger – et
køretøj for fred

36 Muslimer for fred

44 Er fasten kun omkring mad?

Hovedansvarlig

Mohammad Zakaria Khan

Redaktion

Muhammad Akram
Naimatullah Basharat
Falahuddin Malik

Henvendelse til:

Islams Ahmadiyya Menighed
Eriksminde Alle 2
2650 Hvidovre
Tlf: 36 75 35 02 Fax : 37 75 00 07
www.aktivislam.dk : www.alislam.dk

ISSN: 0108-7290

Den 23. oktober 2015 holdte overhovedet for den verdensomspændende Islams Ahmadiyya Menighed, den femte kalif, Hans Hellighed Hadhrat Mirza Masroor Ahmad (aba) hovedtalen ved en særlig reception afholdt til ære for ham på Hotel Hilton i Odaiba, Tokyo. Flere end 60 gæster deltog ved receptionen, hvorunder Hans Hellighed reflekterede over atomangrebene, som fandt sted i Hiroshima og Nagasaki for 70 år siden. Tidligere på aftenen holdt to gæster også taler for deltagerne, nemlig Dr. Mike Sata Yasuhiko PhD, Chairman Tokibo group of industries, og Mr. Endo Shinichi fra Tohoku-regionen som blev værst påvirket af jordskælvet og tsunamierne i 2011.

Tokyo, Japan, 2015

Nøglen til fred i en tid med global uro

Efter recitation af tashahhud, taawwudh og bismillah sagde Hadrat Khalifatul-Masih V aba:

Alle ærede gæster – *assalamo alaikum wa rahmatullahi wa barakatohu* – Allahs fred og velsignelser være med jer alle.

Først og fremmest vil jeg gerne benytte denne lejlighed til at takke alle vores gæster, som har taget imod vores indbydelse til dagens begivenhed. Vi lever i yderst usikre og farlige tider, hvor verdens tilstand foranlediger stor bekymring. Konflikt og uro fortærer verdenen og truer international fred og sikkerhed.

Hvis vi kaster blikket mod den muslimske verden, ser vi en del regeringer inddraget i brutale krige mod deres egne folk. Blodudgydelse og menings-

løs vold ødelægger fuldkommen disse landes strukturer. Terroristgrupper udnytter det magttomrum, der opstår ved at overtage nogle områder og etablere deres egne såkaldte regeringer og love. De handler på en afskysvækkende måde og begår de mest barbariske grusomheder man kan tænke sig, ikke kun i deres egne lande, men nu også i Europa -og det seneste eksempel på deres brutalitet er angrebene i Paris. I Østeuropa ulmer fjendtlighederne fortsat mellem Rusland og Ukraine og de europæiske lande.

Der har på det sidste desuden været øgede spændinger mellem USA og Kina vedrørende de amerikanske krigsskibes indtrængen i det Sydkinesiske Hav. Som I ved, er der også en langvarig konflikt mellem Kina og Japan om nogle omstridte øer. Pro-blemet i Kashmir mellem Indien

og Pakistan er en vedvarende kilde til konflikt og viser ingen tegn på at aftage. Ligeledes har spændinger mellem Israel og Palæstina også ødelagt freden i regionen.

I Afrika har terroristgrupper taget magten over og kontrollen med visse regioner og forårsager omfattende ødelæggelse og hærgen. Jeg har kun nævnt nogle få af de problemer, som verden for tiden står over for, men i virkeligheden er der mange flere eksempler på uenighed og uro.

Den eneste konklusion man kan nå frem til er derfor, at verden nu er ved at blive opslugt af vold og uro. I den moderne verden er rækkevidden af krigsførelse meget mere omfattende end tidligere. Konflikter i én del af verden forbliver ikke isolerede eller lokale, men tværtimod spredes deres påvirkning og konsekvenser vidt omkring.

Massemedier og direkte kommunikationsmidler har omdannet verden til en global landsby. I gamle dage var det muligt at indskrænke en krig til dem som kun var direkte involveret, men nu er enhver konflikts og enhver krigs

konsekvenser virkelig globale. Egentlig har jeg i flere år advaret om, at verden bør indse, at følgerne af en krig i én region kan og vil påvirke freden og harmonien i andre dele af verden.

Hvis vi ser tilbage i historien til de to verdenskrige, som fandt sted i det 20. århundrede, er vi alle opmærksomme på, at de våben, som var til rådighed dengang langt fra var så avancerede og dødbringende som nutidens våben og arsenaler. Men alligevel siges det, at næsten 70 millioner mennesker blev dræbt alene i Anden Verdenskrig, og størstedelen af dem som mistede livet, var uskyldige civile. Potentialet for ødelæggelse og katastrofe i dag er derfor utænkelig. Under den Anden Verdenskrig var USA i besiddelse af atomvåben, som ganske vist var ekstremt destruktive, men langt fra så kraftige som nutidens atomvåben. Endvidere er det nu ikke kun stormagterne som besidder dem, men også en del mindre lande.

Medens stormagterne måske blot bevarer sådanne våben for deres afskrækkende effekt, er der ingen garanti for, at de mindre lande vil udvise samme tilbageholdenhed. Vi kan ikke tage det

for givet, at de aldrig vil gøre brug af kernevåben. Det står således klart, at verden befinder sig ved randen af en katastrofe. Ved slutningen af Anden Verdenskrig stod jeres land over for den mest gruopvækkende ødelæggelse og sorg som kan tænkes, idet hundrede tusinder af jeres borgere nådesløs blev dræbt, og to af jeres byer sønderknust og ødelagt i et atomangreb som gjorde menneskeheden til skamme. Ved at have bevidnet og båret denne aldeles overvældende tragedie vil det japanske folk aldrig ønske, at et lignende angreb nogensinde finder sted igen, hverken her i Japan eller i nogen anden del af verden.

I er det folk som virkelig forstår de rædselsvækkende og destruktive konsekvenser af en atomkrig. I er det folk som er vidende om, at eftervirkningerne og følgerne af disse våben ikke er begrænset til én generation, men varer ved i flere generationer. I er det folk som kan bekræfte atomvåbnenes hidtil ukendte onde. Intet land kender derfor værdien af fred og sikkerhed bedre end det japanske folk.

Lykkeligvis er Japan kommet sig og er nu en overordentlig veludviklet nation

og med sin fortid for øje må Japan nu spille sin rolle med hensyn til etablering af fred i verden.

Desværre blev Japan pålagt visse begrænsninger og sanktioner ved afslutningen af Anden Verdenskrig, og derfor vil jeres nation måske finde det svært at tage store skridt eller at have indflydelse på verdens generelle kurs. Men jeres land spiller stadigvæk en vigtig rolle i verdens internationale og politiske anliggender, og således bør I udnytte jeres betydelige indflydelse på den bedst mulige måde og bestræbe jer på at skabe fred mellem nationer og befolkninger.

Dette år markerer de 70 år, som nu er gået siden de fortvivlende dage i historien, da atombomberne blev kastet over Hiroshima og Nagasaki og påførte jeres nation fuldkommen ødelæggelse, elendighed og smerte. Eftersom I har bygget et museum som maler et nøjagtigt billede af ødelæggelsen og massakren, og fordi visse eftervirkninger af atombomberne er vedvarende, forstår det japanske folk stadig hvor farlig krigsførelse og konflikt kan være.

Som jeg hentydede til tidligere blev jeres tragedie forværret, idet skånseløse og fuldkommen unødvendige restriktioner blev pålagt Japan efter krigen. Som årtierne gik mindede de også konstant om de katastrofale konsekvenser af krig. Da atomvåbnene blev anvendt mod Japan, fordømte det daværende overhoved for Islams Ahmadiyya Menighed, som var vores Anden Khalif, angrebene på det aller kraftigste. Han sagde:

“Vores religiøse og moralske lære kræver af os, at vi erklærer for hele verden, at vi ikke anser denne rædselsvækkende handling og blodudgydelse for at være berettiget under nogen omstændigheder overhovedet. Det gør mig ingen forskel, om visse regeringer ikke synes om min udtalelse.”

Den Anden Khalif tilføjede, at i fremtiden forudså han ikke, at krigsførelse ville aftage, i stedet så han en optrapning af vold og konflikter true forude.

I dag ser vi, at hans advarsler var velbegrundede. Selvom en tredje verdenskrig ikke er blevet officielt erklæret, finder en global krig i virkeligheden allerede sted. Overalt i verden bliver

mænd, kvinder og børn slået ihjel, tortureret og undervunget de mest hjerteskrærende grusomheder.

Hvad angår os, har Islams Ahmadiyya Menighed altid udtalt sig for at fordømme enhver form for grusomhed og undertrykkelse, hvor end i verden det finder sted, idet Islams lære fordrer, at vi taler mod uretfærdighed og hjælper dem, som er trængende, eller som bliver mishandlet. Jeg har allerede nævnt, hvordan overhovedet for Islams Ahmadiyya Menigheden udtalte sig under den Anden Verdenskrig for at fordømme brugen af atombomber mod Japan.

Desuden påtog en meget fremtrædende og velkendt Ahmadi-muslim med høj status og stor indflydelse i verden sig at forsvare Japan og dets folk. Jeg taler her om Sir Chaudhry Muhammad Zafrullah Khan, som ud over adskillige andre betydelige internationale poster også var Pakistans udenrigsminister og senere blev præsident af De Forenede Nationers Generalforsamling. Efter afslutningen af Anden Verdenskrig udtalte han sig og fordømte visse magters forsøg på at pålægge Japan uretfærdige sanktioner.

Da Chaudhry Zafrullah Khan talte til deltagerne ved San Francisco fredstopmødet i 1951 som overhoved for den pakistanske delegation, sagde han:

“Fred med Japan bør opbygges på grundlag af retfærdighed og forsoning, ikke på hævn og undertrykkelse. I fremtiden vil Japan spille en væsentlig rolle som følge af en række reformer der er igangsat i Japans politiske og sociale strukturer, som tegner en lovende udvikling og som kvalificerer Japan til at beholde dets plads på lige fod i fællesskabet af freds elskende nationer.”

Hans tale var baseret på den Hellige Korans og Islams Hellige Profets^{sa} lære. På grundlag af Islams sande lære sagde han, at sejrherren i enhver krig aldrig må skride til uretfærdighed og aldrig pålægge på den besejrede part unødige begrænsninger, som indskrænker deres fremtidige udvikling og velstand.

Da Chaudhry Zafrullah Khan som Ahmadi-muslim kom med denne historiske udtalelse til forsvar for Japan, repræsenterede han først og fremmest Islams storslåede lære og ikke kun den pakistanske stat.

Som jeg allerede har sagt tidligere, er I det folk som forstår konsekvenserne af krigsførelse og grusomhed bedre end andre. Derfor bør den japanske regering søge at modvirke og forhindre alle former for umenneskelighed, forfølgelse og uretfærdigheder på alle niveauer. Den bør forsøge at sikre, at de grufulde angreb de stod over for aldrig gentager sig i fremtiden, noget som helst sted i verden.

Hvor end krigens flammer antændes, bør Japans ledere og folk spille deres rolle ved at formindske spændinger og stifte fred. Hvad angår Islam, så findes der mennesker som betragter det for at være en barbarisk og voldelig religion. De støtter deres påstande ved at fremhæve, at terrorisme og krigsførelse præger den muslimske verden. Men deres antagelse er fuldkommen fejlagtig. I virkeligheden er Islams lære om fred uden sidestykke i verdenshistorien. Det er derfor, at vores Anden Khalif og Chaudhry Zafrullah Khan talte heftigt imod de overgreb, som blev begået mod jeres nation. Meget kort vil jeg nu søge at forklare hvad Islams sande lære er. Som et grundlæggende princip siger Islam, at enhver krig, som udkæmpes for geo-

politisk og økonomisk vinding eller som et middel til at overtage naturlige ressourcer, aldrig kan retfærdiggøres. I den Hellige Koran, sura 16, vers 127, har Allah den Almægtige foreskrevet, at straf i krigstid bør stå i passende forhold til forbrydelsen og må aldrig overskride rimelige grænser. Efter krigens afslutning er det ifølge Koranen bedre at tilgive og udvise tålmodighed.

Ligeledes foreskriver den Hellige Koran i sura 8, vers 62, at hvor forholdet mellem to parter er brudt sammen, og der gøres forberedelser til krig - hvis modparten da søger forsoning, påhviler det den anden part at tage imod den udstrakte hånd og sætte sin lid til Allah. Koranen siger, at man ikke bør spekulere over modpartens hensigt eller oprigtighed, men altid bør arbejde mod en fredelig løsning. Denne lære i Koranen er et væsentligt princip for at bevare international fred og sikkerhed.

I sura 5, vers 9, har Allah den Almægtige påbudt, at en nations eller et folks fjendskab ikke bør forlede én til at ofre retfærdighedens principper. I stedet lærer Koranen, at under alle omstændigheder, hvor udfordret man end er, bør man stå fast ved principperne

for retfærdighed og integritet. Det er i sandhed retfærdighed, som er vejen til forbedring af forhold, fjernelse af frustrationer og eliminering af årsager til krig. I sura 24, vers 34 foreskriver den Hellige Koran, at hvis man efter en succesfuld krig fastsætter en vis pengesum for at frigive krigsfangerne, skal ens betingelser være rimelige, så de nemt har råd til at betale, og det er endnu bedre, hvis du tillader dem at betale i afdrag.

Et gyldent princip for at stifte fred kan ses i den Hellige Korans sura 49, vers 10 hvoraf det fremgår, at hvis der opstår strid mellem nationer eller grupper, bør en tredje part mægle og tilvejebringe en fredelig løsning.

Hvis én part i tilfælde af en aftale handler uretfærdigt og i strid med den forhandlede løsning, så bør de andre nationer forene sig om nødvendigt og bruge magt for at stoppe angriberen. Men når den angribende part trækker sig tilbage, bør denne ikke ydmyges urimeligt. I stedet bør den have lov til at fortsætte som en uafhængig nation og som et frit samfund. Det er af stor betydning at handle efter dette princip i verden i dag, især for stormagterne og

internationale organisationer som De Forenede Nationer. Hvis de handler efter disse værdier, kan ægte fred og retfærdighed blive etableret i verden, og unødige frustrationer vil naturligt ophøre.

Ligeledes er der mange andre bud i Koranen, som forklarer hvorledes der kan skabes fred i verden, og hvordan alle krige kan afsluttes. Vores Nådige og Barmhjertige Herre har givet os nøglen til fred, fordi Han ønsker for Sine Skabninger, at de må leve harmonisk sammen og være fri for enhver form for had eller uenighed. Med disse ord vil jeg anmode jer alle om at anvende jeres indflydelse til at udbrede fred og fordragelighed i verden. Hvor i verden der findes uro og konflikt, er det vores fælles forpligtelse at forsvare retfærdighed og stræbe efter fred, så vi bliver frelst fra en gentagelse af den gruopvækkende krig, som fandt sted for 70 år siden, og hvis katastrofale konsekvenser fortsatte i årtier og måske stadig fortsætter i dag.

Medens en verdenskrig allerede er begyndt i en mindre skala, må vi udføre vores pligter og stræbe efter fred, før

situationen eskalerer yderligere og opsluger hele verden - og før de mest afskyelige og dødbringende våben, som vil ødelægge vores kommende generationer, vil blive taget i anvendelse igen.

Lad os således opfylde vores pligter og stå sammen. I stedet for at gruppere os mod hinanden bør vi alle forenes og samarbejde med hinanden. Vi har ingen anden realistisk mulighed tilbage, for hvis en tredje verdenskrig skulle indtræffe, vil den efterfølgende destruktion og ødelæggelse være utænkelig.

Uden tvivl vil vi på det tidspunkt anse fortidens krige for at være forholdsvis mindre til sammenligning. Jeg beder til, at verden vil indse situationens alvor, før det bliver for sent, og at menneskeheden vil bøje sig ned for Gud den Almægtige og opfylde Hans befalinger og sine forpligtelser over for hinanden.

Må Allah give visdom og viden til dem, som forårsager konflikter i religionens navn, eller som fører krig af geopolitiske og økonomiske grunde. Må de komme til at indse, hvor meningsløse og ødelæggende deres bestræbelser er.

Må Allah gøre det muligt, at ægte og langvarig fred bliver udviklet alle steder i verden –Ameen.

Med disse ord vil jeg gerne endnu en gang takke jer for at deltage i dagens begivenhed.

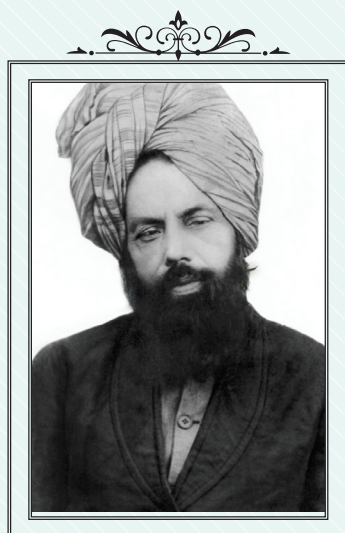

www.alislam.org

*Ahmadiyya Menighedens
officielle hjemmeside:*

Du kan her finde et stort udvalg af frit online materiale inklusiv oversættelse og fortolkning af den Hellige Koran samt få adgang til menighedens litteratur, der blandt andet inkluderer bøger af menighedens grundlægger Hazrat Mirza Ghulam Ahmad (as).

Den
Lovede Messias^{as}
& IMAM MAHDI^{*}

Hazrat Mirza Ghulam Ahmad^{as}**

* 'Imam Mahdi' er den islamiske og arabiske titel for den profeterede reformator, ligesom 'messias' er det. Imam Mahdi betyder bogstaveligt 'Den retledte imam'.

** 'as' er en forkortelse for det arabiske 'alaihi salam', der betyder 'fred være over ham'.

Fred forlanger medfølelse

Hazrat Mirza Ghulam Ahmad^{as}

Mine landsmænd, en tro som ikke afretter universel medfølelse er overhovedet ingen tro. Ligeledes er et menneske foruden evnen til [empati]/medføle overhovedet ikke et menneske. Vores Gud har aldrig skelnet i mellem ét folk og et andet. Dette er illustreret ved, at al den potentiale og kapacitet, som er skænket Aryanerne er også blevet skænket racerne beboende i Arabien, Persien, Syrien, Kina, Japan, Europa og Amerika. Denne jord skabt af Gud foreskriver en fælles grund for alle mennesker og Hans sol, måne og mange stjerner er en kilde for lys og forsyner os på samme måde med mange fordele. På samme måde drager alle mennesker fordele fra elementerne Han har skabt, såsom luft, vand, ild og jord og tilsvarende andre ting skabt af Ham, såsom korn, frugter og helbredende stoffer etc. Disse egenskaber lærer os, at vi også bør agere os storsindet og kærligt overfor vores medmennesker og ikke have smålige hjerter og være snæversynet.

Venner! Tag det som bestemt, at hvis ingen af vores to nationer behandler Guds attributter med respekt og ikke opfører sig i overensstemmelse med Guds foretagen, så vil den nation inden længe blive udslettet fra jordens overflade. Ikke nok med, at den destruerer sig selv, men [nationen] vil også bringe sine kommende generationer i fare. De retskafne fra tidernes morgen har vidnet om, at følge Guds vej virker som en eliksir til folket. Derudover

afhænger overlevelsen af mennesket, både fysisk og åndeligt, den samme evige sandhed, at mennesket bør følge Guds retskafne attributter, som er kilden for overlevelse. Gud indleder Koranen med følgende vers fra Surah Al-Fatihah: 'Al pris tilkommer (alene) Allah, verdenernes Herre'. Det er at alle fuldkomne hellige attributter tilhører udelukkende Allah, som er alle verdners Herre. Ordet 'alam' omfatter alle forskellige folk, alle tidsaldrer og forskellige lande. Indledningen af Koranen med dette vers var konstrueret som [et modstykke] på opfattelsen af de mennesker som forsøgte at monopolisere Guds ubegrænset forsyn for deres eget land og som forestillede at andre lande ikke tilhørte Gud eller siden Han havde skabt disse mennesker, afkastede Gud dem, så de ville være uden konsekvens eller at de måske blev glemt af Ham eller hvis (må Gud forbyde) at de ikke engang var skabt af Ham.

Gud har også gjort det klart flere steder i Den Hellige Koran, at hans sendebud er forekommet i forskellige lande i hele verden. Han forsøgte faktisk ikke nogle mennesker nogle steder. Den Hellige Koran forklarer igennem forskellige eksempler, at på samme måde som Gud har taget sig af den fysiske udvikling af menneskene fra hvert land i overensstemmelse med deres krav, [på samme måde] har Han velsignet hvert land og hvert folk med åndelig opvækst. Allah siger i Den Hellige Koran: 'Og der findes ikke noget folk, undtagen en advarer har været iblandt dem', [hvilket] betyder, at der ikke er noget folk til hvem der ikke er sendt en Advarer. Derfor er der [ingen tvivl om], at den Sande og Fuldkomne Gud, som menes at være essentiel for enhver person, er verdenernes Herre. Derudover er Hans forsyn ikke [begrænset] til et bestemt folk, tidsalder eller land. I realiteten er Han Herre over alle folkeslag, Herren over tid og rum og Han er Herskeren over alle lande. Han alene er Kilden til al godtgørelse og Kilden til hver fysisk og åndelig styrke. Alt det som er levende er bevaret af Ham. Han er Støtten for ethvert væsen. Det er Guds universelle velgørenhed, som omfatter alle folkeslag, alle områder og

alle tidsaldre. Det skete på denne måde for at undgå, at nogen skulle have en grund til at klage over, at 'Gud har skænket Hans tjeneste på det og det folkeslag, men ikke [over] os'. Eller, at 'disse og disse har modtaget Bogen for at blive retledet, mens vi ikke gjorde'. Eller, at 'I denne og denne tidsalder åbenbarede Han sig selv igennem hans åbenbaringer, kommunikationer og mirakler, men i vores tid forblev Han skjult'. Således ved at demonstrere Hans universelle velgørenhed, lod Han intet belæg være for mulige anklager. Han fremviste sine gode egenskaber uden lige, så ingen mennesker blev berøvet for fysiske og åndelige velsignelser fra Ham. Han betragtede heller ikke nogle tids[aldre] som værende dømt til at mislykkes.

Så hvis dette er vores Herres egenskaber er det os passende at tilegne dem. Så o folkefæller! Denne korte skrivelse givet titlen 'Et budskab om fred' er præsenteret til dig med al respekt og en oprigtig dybfølt bøn om, at den Almægtige Gud selv må inspirere dig og fylde dit hjerte med tillid til min ærlighed, med mindre du har misforstået denne venlige gestus og anser den for et forsøg på at opnå et skjult motiv. Kære landsmænd! Sagen om det hinsidige er ofte tilsløret for almindelige mennesker. Dets hemmeligheder er kun velkendt for de oplyste få, som tager en form for død til sig [for Guds skyld] før de faktisk er gået bort. Godheden i denne verden er på den anden side nemt genkendt af enhver med indsigt og vished.

BESØG EN MOSKÈ

eller bestil FOREDRAG

ud af huset

Moskéen kan, foruden en kort rundvisning i dens arkitektur, tilrettelægge et oplæg i generelle såvel som specifikke emner om islam og muslimer, naturligvis med rig mulighed for spørgsmål uanset emne. Man kan også overvære en fredagsgudstjeneste.

Foredrag kan også arrangeres ud af huset i hele landet.

Moskéen baserer sig på frivilligt arbejde. Disse tilbud er således GRATIS.

Kontakt:

Imad uddin Malik (+45 42 66 42 67) : Mohammad Akram Mehmood (+45 60 21 33 35)
besoeg.moskeen@gmail.com

Noah^(as) og syndfloden

Fazal Ahmad, UK

Historien om Noah^(as) og hans ark har fascineret folk i tusinde år. Her vil vi undersøge forskellige beretninger af historien, mulige lokationer for syndfloden og opdatering om nuværende forskning.

Introduktion

Historien om Noah^(as) er velkendt blandt tilhængere af de tre store religioner - islam, jødedom og kristendom. Historien i en nøddeskal er, at profeten Noah^(as) blev beordret af Gud til at bygge en ark for, at redde ham og hans tilhængere fra den store syndflod, der vil straffe de vantro. Andre kulturer har lignende oversvømmelse-shistorier, der involverer andre forskellige personer. Men der er mange spørgsmål. Hvornår fandt syndfloden sted? Hvilken slags civilisation levede Noah^(as) i? Kan arkæologisk forskning i vor tid kaste lys over denne hændelse? Hvor vi har lidt information omkring perioden før syndfloden, er der mange arkæologiske vidnesbyrd

tilgængelige fra perioden efter syndfloden. Vi har nogenlunde en idé om, hvornår oversvømmelsen kunne have fundet sted. Den seneste istid antages at have være afsluttet omkring 10.000 f.v.t. I takt med at isen smeltede, ville der have været en gradvis stigning i vandstanden. I øvrigt, viser akademisk forskning, at muligheden for sådan en stor syndflod antyder, at isen ville have taget lang tid for at smelte fuldstændigt og dette ville nødvendigvis ikke have været en gradvis proces, således at strømme af smeltende is, kunne have resulteret i klimatiske katastrofer (Wilson, s. 8).

Grundet manglen på direkte historisk vidnesbyrd fra den tid, selvom vi kender til kernen af historien, er det

svært at stykke de historiske detaljer sammen. Det er værd at udforske de forskellige beretninger, miljøet som Noah^(as) levede i, og status på den nuværende forskning.

Forskellige beretninger om syndfloden

Mens der er forskellige beretninger omkring syndfloden, er de to mest fremtrædende af dem fundet i Bibelen og Den Hellige Koran. Disse beretninger vil blive undersøgt i detaljer, mens andre beretninger også vil blive studeret – de fleste af hvilke har en bemærkelsesværdig lighed til disse to beretninger.

Bibelsk beretning

Den bibelske beretning omkring syndfloden findes i den første bog i Torahen, Første Mosebog 6:9 - 9:29. Ifølge Bibelen sagde hans far Lamech ved Noahs fødsel: "Han skal være vores trøst i vores arbejde og vore hænders møje med den jord, som Herren har forbandet." (Første Mosebog, 5:29)

Gud så, at menneskeheden var blevet korrupt og voldelig, og gået bort fra Guds tilbedelse. Derfor planlagde

Gud at straffe menneskeheden: "Jeg bringer nu vandfloden over jorden for at ødelægge alle under himlen, der har livsånd. Alle på jorden skal omkomme" (Første Mosebog, 6:17)

Gud rådede efterfølgende Noah^(as) om at bygge en ark, og gav ham instruktioner om, hvordan man bygger den, og forklarede at han skulle tage sin familie, mad, forsyninger og syv par af alle slags levende arter med, for at bevare dem. Da Noah^(as) havde gjort dette, kom den store oversvømmelse: "... på den dag brød kilderne fra det store urdyb igennem, og himlens vinduer blev åbnet, og regnen faldt over jorden i fyrre dage og fyrre nætter." (Første Mosebog, 7:11-12)

Og historien fortsætter:

"I fyrre dage kom vandfloden over jorden. Vandet steg og løftede arken, så den hævede sig fra jorden. Vandet steg så højt over jorden, at arken flød på vandet. Højere og højere steg vandet over jorden, så alle de høje bjerge under himlen blev skjult."

(Første Mosebog, 7:17-20)

Syndfloden, der vældede frem i 150

dage, tilintetgjorde alt liv på jorden. Til sidst sendte Gud en vind og vandene trak sig tilbage, så arken kunne lande på jorden igen: "Arken gik på grund på Ararats bjerge." (Første Mosebog, 8:4)

Endelig for at bekræfte, at farvandene var tilbagetrukket, og at han kunne forlade arken, sendte Noah^(as) en ravn ud og dernæst en due, men duen vendte tilbage, da den ingen steder havde at lande. Et par dage senere sendte Noah^(as) duen ud igen og denne gang kom den tilbage med et olivenblad. Gud rådede Noah^(as) til at genbefolke Jorden, så han byggede et alter og ydede ofringer til Gud. Gud lavede derefter en pagt med Noah^(as) for at beskytte ham og hans tilhængere fra fremtidens globale oversvømmelser.

Koranens beretning

Koranens beretning omkring Noah^(as) (Nuh på arabisk) og syndfloden er beskrevet i detaljer i kapitlerne 11 (Hud) og 71 (Nuh). Koranen starter historien med, at Noah^(as) advarer sit folk om at reformere sig og tilbede den Ene Sande Gud. Efter de lokale høvdingers foragt, advarede Noah^(as) dem om en forestående straf, hvis de

ikke ændrede deres opførsel og tilbød dem igen en praktisk levemåde til et bedre liv. Men hans folk afviste ham.

Koranen refererer til advarslen som en alvorlig dag i modsætning til en alvorlig straf, og det arabiske udtryk der anvendes, betyder en dag, der ville blive husket i generationer som en fremtidig advarsel. (Ahmad, vol. 3, s. 1068)

"Noah sagde: Min Herre, de har ikke adlydt mig, men har fulgt én, hvis rigdom og afkom kun har forøget hans tab, Og de har udkastet en mægtig plan, Og de siger (til hinanden): I skal visselig ikke forlade jeres guder, og I skal visselig ikke forlade hverken Wadd eller Suwâ eller Jaghûth og Ja'ûq og Nasr. Og de har ledet mange vild. Lad derfor kun de uretfærdige tilbage i vildfarelse."

(Den Hellige Koran, Kap. 71: V: 22-25)

Herefter byggede Noah^(as) arken under guddommelig vejledning, mens de lokale høvdinger bespottede ham. Så ankom syndfloden: "Indtil Vi, da Vor befaling udgik, og (jordens) strømme brød frem"

(Den Hellige Koran, Kap. 11: V: 41)

Durupinar nær Ararat bjerget i Agri, Tyrkiet –nogle har været fortalere for, at strukturen er Noah's (as) ark, mens andre forskere har udelukket dette som blot en naturlig formation.

”Da åbnede Vi himlens porte med strømmende vand, Og vi kløvede jorden til kilder, og vandet mødtes for en sag, som allerede var bestemt.” (Den Hellige Koran, Kap. 54: V: 12-13)

”Og det sejlede med dem over bølger (så høje) som bjerge”
(Den Hellige Koran, Kap. 11: V: 43)

Endelig, trak floden sig tilbage: ”Og vandet begyndte at synke, og sagen var afsluttet. Og (arken) stod fast på al-Djûdî, og der blev sagt: Bort med det uretfærdige folk.”

(Den Hellige Koran, Kap. 11: V: 45)

”Og vi efterlod det som et tegn men er der nogen, som vil tænke sig om?”
(Den Hellige Koran, Kap. 54: V: 16)

Vi kan indsamle flere detaljer fra Koranens beretninger. En vigtig detalje her er klarheden om, at floden kom både fra skyerne og fra jorden. Vand vældede frem fra alle kilder til, at skabe den store flod. Ovenstående vers beskriver, at vandendes møde tilsyneladende kom fra sammenmødet af to store floder eller søer. Betydningen af denne pointe vil blive afklaret senere, når vi diskuterer mulige steder, hvor syndfloden fandt sted.

For det andet henviser Koranen til 'al-Djûdî', som Arkens hvilested. Hvilket betyder et højt sted. Tidlige muslimske kommentatorer, som Yaqut al-Hamwi, troede på, at bjergene lå i området øst for Mosul snarere end Ararat.
(Ahmad, Vol. 3, s. 1079)

For det tredje udtrykker Koranen, at syndfloden var en regional flod, der straffede de specifikke stammer, der ignorerede Noah(as). I kontrast til Bibelen, der udtrykker at syndfloden dækkede hele kloden, og druknede alle sammen. (Yahya, s.16)

Endelig udtrykker Den Hellige Koran også, at der i fremtiden vil være arkæologer, der vil finde beviser for arken. Kapitel 54, vers 16 antyder tydeligvis, at arken er bevaret som et tegn til de fremtidige generationer.

Andre oversvømmelsesberetninger

Der er mange lokale oversvømmelses-historier fra regionen mellem Europa og Asien, som beretter lignende begivenheder i det samme område, på omkring samme tid. Disse omfatter:

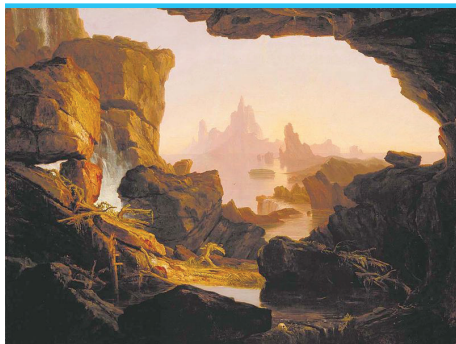
Gilgamesh-eposet [Digtet om Gilgamesh] - Dette epos blev først opdaget som en serie af stentavler i Nineveh; stentavle XI omhandler en stor oversvømmelse. Gilgamesh var en konge af byen Uruk (ca. 2500-2800 f.v.t.). Gilgamesh besøger vismanden Ut-Napishtim, som havde overlevet en stor oversvømmelse, for at lære hemmeligheden om evigt liv, og lærer om Ut-Napishtim's fortælling. Guden Ea truer med en stor oversvømmelse og beordrer Ut-Napishtim at bygge en båd, bestående af seks dæk for at holde alle arter levende. Stormen kommer med torden og kraftig regn, og oversvømmelsen flader landet ud. Han slipper en due løs, derefter

en svale, og endelig en ravn, som ikke vender tilbage, hvilket betyder at vandet er tilbage-trukket, og derefter forlader han sin båd for at yde en ofring, ligesom den bibelske beretning.

Atrahasis' epos - Atra-Hasis (meget vis) var en sumerisk konge fra før oversvømmelsen i byen Shuruppak.

Denne beretning blev nedskrevet på stentavler og daterer tilbage til omkring 1630 f.v.t. Oversvømmelsesberetningen ligner meget Gilgamesh-eposet.

Andre lignende beretninger, som f.eks. Xisuthros (græsk beretning af den sidste konge af Sumer før oversvømmelsen) og Deucalion (græsk legendarisk karakter fra Arcadia, som overlever oversvømmelsen bragt af Zeus) eksisterer, men er variationer af dem citeret ovenfor. Andetsteds, i Persien, dækker den Zarathustriske beretning om Yim og den Hinduistiske historie om Manu i Indien også over samme begivenheder dog med forskellige detaljer. Der ser ud til at være en fælles kernehistorie, der med sandsynlighed kan have noget grundlag i historiske begivenheder.

The Subsiding of the Waters of the Deluge. Olie-maling fra 1829 af Thomas Cole.

Photo: Smithsonian American Art Mesueum

Noahs(as) kontekst

Selvom vi ikke kan vide med sikkerhed hvornår begivenhederne omkring arken har fundet sted, er det generelt accepteret blandt forskere, at det må have været sket for over 5000 år siden, muligvis mellem 5000 - 3000 f.v.t. På det tidspunkt var der flere kulturer etableret i Mesopotamien, i samme område hvor syndfloden antages at have fundet sted. Desuden havde disse kulturer udviklet sig nok til at have en form for spirituel forståelse (for at en guddommelig advarsel skulle have nogen mening for dem), teknologi til at leve i byerne, bygge både, og ganske vist kontakt og handel med andre stammer, har sandsynligvis noget form

for grundlag i reelle historiske begivenheder.

I det generelle område, hvor man tror at syndfloden fandt sted - Anatolien (moderne Tyrkiet), Mesopotamien (Irak) og Persien (Iran) - er der bosættelser mellem 5000 - 3000 f.v.t., der kunne svare til de stammer, som Noah(as) måtte have haft kontakt med. Den omtrent 2000 års tidsramme er opdelt af historikere i flere perioder - neolitisk, kalkolitiske og bronzalderen - betegner menneskets udvikling i brugen af naturressourcer. Et groft overblik over de kulturelle udviklinger i forskellige regioner gennem disse perioder er vist i følgende tabel:

I Mellemøsten begyndte folk at etablere landsbyer og byer fra omkring 8000 f.v.t., kort efter den sidste istid. Menneskeheden begyndte at arbejde med kobber omkring 7000 f.v.t., landbrug omkring 6500 f.v.t., keramik i 6000 f.v.t., kunstvanding omkring 5000 f.v.t., bronzestøbning i 4000 f.v.t., og de første megalitiske (stenalder) gamle templer og grave dukkede op i hele Europa fra 3500 f.v.t. Det er i den tidlige bronzalder, hvor der findes signifikante beviser for

spiritualitet, som begynder at opstå i Egypten såvel som i Persien. Hjul og plove begynder at blive brugt omkring 3500 f.v.t. (Barraclough, s.16). Så under denne periode gjorde menneskeheden gradvise fremskridt.

I perioden frem til epoken før oversvømmelsen, opstod nye civilisationer og byer. Nogle af disse kunne have været kendt hos Noah(as) (byer, som han måtte have besøgt og handlet med og, som også kan fortælle noget om hans egen by), og er opsummeret her:

Çatal Hüyük - Den største neolitiske bosættelse i det sydøstlige Tyrkiet fra 7500 - 5700 f.v.t. Var en stor bosættelse af over 8000 mennesker, og meget teknologisk avanceret. Nye arkæologiske udgravninger tyder på, at dets folk havde en hedensk religion, baseret på symbolik og helligdomme.

Nagar - Dette er et område ved Tell Brak i nordøst Syrien, svarende til Den gamle by Nagar, som var aktiv fra omkring 5500 til 1500 f.v.t. Den blev prominent som en by ved omkring samme tid som Uruk opstod i Mesopotamien, og lå ved en handelsrute

fra Tyrkiet til Mesopotamien. Siden menes der, at byen er blevet skrumpet meget efter en klimatisk begivenhed.

Jericho - Dette menes at være en af de ældste vedvarende beboede byer på Jorden, fra 9000 f.v.t. Til dato. Selvom bosættelser ved området kom og gik, var der nøglefaser i udviklingen omkring 4500 f.v.t., 2600 f.v.t. og 1700 f.v.t. Så Jericho ville have været en betydelig by i hele denne periode.

Ur - Den store sumeriske by, Ur gik gennem flere udviklingsfaser. Byens 3. dynasti blev oprettet omkring 2050 f.v.t. Af kongen Ur-Nammu, der førte tilsyn med konstruktionen af templer, herunder ziggurat af Ur, og nye lovsamlinger. Udgravninger af Woolley (en britisk arkæolog, der var aktiv omkring 1922) i begyndelsen af det 20. århundrede afdækkede faser af kulturer ved Ur-området, der blev adskilt af stort mudderlager - Det er højst sandsynligt at disse mudderlager, kan have været resultatet af en oversvømmelse. En sådan oversvømmelse, ville have været på en stor skala og sandsynligvis have involveret både Eufrat og Tigris floderne, der løber på hver side af Ur. Akkadiske Rige - Dette var en be-

tydelig udvikling, hvor Kong Sargon besejrede nabostammer for at skabe det første rige fra Akkad i centrum af Mesopotamien (c. 2334-2799 f.v.t.). Han etablerede akkadisk (en semitisk dialekt) som det officielle kejserlige sprog og etableret en fælles kultur. Mens han selv blev betragtet som en retfærdig hersker, lykkedes det hans efterfølger, at gradvist formindske rigets sammenhold. Rent faktisk fik hans barnebarn Naram-Sin (c. 2273 f.v.t.) erklæret sig selv 'Gud af Akkad'; Hvorefter det Akkadiske rige gik sin undergang i møde.

(Hattstein, s.22)

Gudea af Lagash - Efter opløsningen af det Akkadiske rige, blev et nyt dynasti etableret i Ur, og samtidig etablerede Kong Gudea et dynasti i Lagash (c. 2122 - 2102 f.v.t.) som en from hersker, der oprettede fred og byggede templer.

Som vi allerede har set, foregår historien om Noah^(as) i et etableret samfund af byer, der gik fra monoteisme til tilbodelsen af mange guder, og dermed blev Noah^(as) sendt som en Advarer for at reformere dem.

Mulige Ark lokaliteter

Givet interessen i arkens historie på tværs af kulturer og religioner, er det ikke overraskende, at der har været meget aktive arkæologiske undersøgelser af placeringen af syndfloden og det endelige hvilested for arken. Der er blevet gjort mest arbejde omkring områder ved Tyrkiets grænse med Iran og Armenien, omkring Ararat bjergkæden, og også et område ved Durupinar.

Tidlige arabiske opdagelsesrejsende og historikere, som Al-Masudi, har henvist til ark historien. Ifølge hans beretning, gav englen Gabriel Noah^(as) arken, som indeholdte Adam's^(as) knogler og derefter 80 personer om bord, hvorefter arken sejlede rundt om Mekka før den standsede ved foden af bjerget Judi, hvor de grundlagde en by, kaldt Thamanin.

(Glasse, s. 303)

Selv rejsende i middelalderen var fascineret af syndflodshistorien:

"I hjertet af den armenske bjergkæde, er bjergets top formet som en terning, hvor Noahs ark siges at have lig-

get, hvorfra det hedder Noah's Ark's Bjerg."

(Marco Polo, 1254-3124 e.v.t.)

Selv i moderne tid, forskes der for at prøve at opdage arkens placering:

Alborz-bjergene (Iran) - I 2006, begyndte Bob Cornuke og hans hold fra 'The Bible Archeology Search & Exploration Institute', at udforske et område omkring Takht-e-Suleiman i Alborz-bjergene i Iran, sydøst for Tabriz. De hævdede at have opdaget træbjælker 13,000 fod over havets overflade, der syntes at være 120 meter lange. (Ravilious, 2006)

Ararat (Tyrkiet) - I århundreder, har udforskere herunder Marco Polo besøgt denne region præget af ark myter. Tidligere astronaut James Irwin førte to ekspeditioner, men mislykkedes at finde noget bevis. Den 27. april 2010 hævdede et hold af evangeliske kristne fra Kina og Tyrkiet at have fundet rester af arken 13,000 fod over havets overflade ved Ararat-bjerget. De hævdede at kulstofdatering af noget af materialet havde afsløret dets alder til at være 4800 år gammel. Dokumentaristen Hr. Yeung Wing-Cheung

fra Hong Kong sagde, at tyrkiske embedsmænd søgte om UNESCO's verdensarvsliste for området for at beskytte det, mens officielle arkæologer undersøgte stedet. Disse påstande er dog endnu ubegrundede.

Durupinar (Tyrkiet) - I 1980'erne, Ledte eventyreren Ron Wyatt en ekspedition til et sted nær Tendurek og Dogubeyazit bjerget på grænsen mellem Tyrkiet og Iran, syd for Ararat. Ifølge lokalbefolkningen eksponerede en kombination af jordskælv og tung regn denne bjergdannelse fra omkringliggende muddersletter i maj 1948. Dette skabte en masse interesse, fordi klippedannelsen var formet som skroget af en båd, men undersøgelser konkluderede, at dette var en vanskabning fra naturens side.

Ain Sifni (Irak) - Der er en beretning fra Al-Masudi (f. 956) i sin bog 'The Meadows of Gold and Mines of Gems' (Muruj Adh-dhahab Wa Ma'adin Al-Jawhar), hvori han hævdede, at arken startede i Kufa (moderne Irak), sejlede til Ka'abaen i Mekka og derefter standsede på Judi bjerget, identificeret som en bakke nær Jazirat ibn Umar, nær Mosul. Mandæererne i

det sydlige Irak som følger Johannes Døberen^(as) (Yahya på arabisk) tror også på, at arken landede tæt ved Ain Sifni.

Sortehavet (Tyrkiet) - Ryan og Pitman, to opdagelsesrejsende fra USA undersøgte Sortehavets havbund i 1998 og opdagede, at omkring 5600 f.v.t., brød en stor oversvømmelse fra Middelhavet igennem Sortehavet, og hævede dets niveau i meget høj grad. Efterfølgende undersøgelser hævdede at have fundet en kystlinje og boliger meget lavere i havet, bevaret på grund af sammensætningen af vandet i Sortehavet. (Wilson, s. 60-71)

Konklusion

Der er stigende interesse blandt bogstavtro af forskellige overbevisninger, om at finde arken og bevise deres egne fortolkninger af skrifter og begivenheder. For at yde emnet retfærdighed må vi være åbne for beviser der kommer frem, i stedet for at prøve på at skabe beviser for at fastholde ens egen favorit-teori.

De fleste af udforskningsholdene og deres resultater er blevet miskrediteret, men dette har ikke dæmpet entusias-

men hos opdagelsesrejsende, heller ikke hos smarte lokale, der har fundet en mulighed for at tjene penge fra godtroende udenlandske opdagelsesrejsende.

Nylige begivenheder har givet os en grafisk forståelse for, hvad sådan en begivenhed ville have betydet for folk på det tidspunkt. Den asiatiske tsunami i 2004, der ramte ud for Indonesiens kyst dræbte over 200,000, sendte store bølger mange meter høje; vaskede folk, både, hjem og moderne infrastruktur væk med sig. (gentaget af den nyere tsunami i Japan). Tilsvarende de oversvømmelser, der ramte Pakistan i 2010 fjernede den centrale infrastruktur i et helt land, der påvirkede 21 millioner mennesker. Syndfloden måtte have været meget mere intens.

Taget i betragtning de kontinuerlige og udbredte kulturer i Anatolien, Syrien, Mesopotamien og Arabien fra omkring 2700 f.v.t. til i dag, synes det at være mere sandsynligt at oversvømmelsen fandt sted mellem 5000 - 3000 f.v.t., og en konsensus ville antyde, at begivenhederne fandt sted i et bredt område mellem Tyrkiet, Armenien,

Syrien, Irak og Iran. Koranen (Kap.54: V.12-13) beskriver hvordan ”de to farvande mødtes” og en fornuftig konnotation ville være de to store floder i Mesopotamien, Eufrat og Tigris, der oversvømmede alle landsbyer og byer på den slette. Dette understøttes af andre beretninger som Gilgamesh, der er kendt for at have regeret i Uruk omkring 2500 f.v.t. Selvom hans epos beskriver syndfloden i detaljer, burde syndfloden være sket før dette. Arkæologiske udgravninger i Mesopotamien fandt beviser i gamle byer som Ur, Kish, Erech og Shuruppak for en stor oversvømmelse omkring 3000 f.v.t., bekræfter tilsyneladende geografien af oversvømmelsen som værende mellem de to store floder. (Yahya, s. 25)

Koranen beskriver syndfloden som en straf for bestemte stammer besøgt af Noah^(as). Så selvom syndfloden ikke har været global, havde den været meget katastrofal i det pågældende område, som den ramte. Det faktum at beretninger om syndfloden findes i myter over hele verden betyder, at historien blev videreført globalt og upålidelige fortællinger overlever kun som mytologi. Men at beretninger om

syndfloden findes på forskellige kontinenter betyder ikke, at hele kloden blev oversvømmet i en sådan grad.

Hvis arken blev opdaget, ville dette bevise at syndflodsberetningen ikke bare er en religiøs lignelse, men snarere en historisk begivenhed. Sandelig, i den hellige Koran (kap. 54: v. 16) synes der, at være indikeret at arken vil blive fundet en dag, ligesom Faraos legeme og Dødehavsskrifterne blev opdaget i de sidste to århundreder og bragte nyt lys på disse kulturer og deres spiritualitet.

Uanset hvilken placering eller arkens natur har, er det væsentligste i beretningen i de religiøse tekster, at minde menneskeheden om, at hvis de vender sig bort fra deres Skaber og vedtager onde praksisser, er de tilbøjelige til at blive straffet gennem naturkatastrofer trods deres viden og teknologi. Og dette skal være lige så sandt i dag som det var for 5000 år siden.

Omvendt, de der opfører sig godt, får gavn af velsignelser og velstand. Den Lovede Messias^(as) relaterede i sin bog Kishti-e-Nuh (Noahs Ark) i 1902 datidens pest i Indien for at være

tilsvarende Noah's(as) syndflod og inviterede menneskeheden til sin 'ark' af fred og frelse (Saifi, 1983, s. 94-96). Så historien og arken er bevaret af en grund, for at menneskeheden kan genkende, at kun ved at give agt for

tegnene kan vi drage gavn og undgå fremtidige katastrofer af samme skala som syndfloden. Det vil være interessant, at se i fremtiden hvis et sendebud advarer folk om, at forberede sig til en forestående katastrofe.

Artiklen er taget fra *Review of Religion*, january 2012 , og blevet oversat til dansk af Balaj Mahmood

Referencer

1. Ahmad, M. T., (1988), Qur'an with English translation and Commentary, Five volumes, Islam International Publications Ltd, Tilford, UK.
2. Ali, M. S., (2004), English Translation of the Holy Qur'an, Islam International Publications Ltd, Tilford, UK.
3. Barraclough, G., (1994), The Times Atlas of World History, BCA, London, UK.
4. Bible, (1989), New Revised Standard Version, Thomas Nelson Inc., Nashville, USA.
5. DeVries, L. F., (1997), Cities of the Biblical World, Hendrickson Publishers, Peabody, USA.
6. Glasse, C., (1999), The Concise Encyclopedia of Islam, Harper Collins, London, UK.
7. Hattstein, M., (2009), Lost Civilizations – Mysterious Cultures and Peoples, Parragon Books Ltd, Bath, UK.
8. Leach, B., (2010), The Search for Noah's Ark: A History, The Telegraph, UK, 28 April 2010
9. Murphy-O'Connor, J., (1986), The Holy Land: An Archaeological Guide from Earliest Times to 1700, Oxford University Press, Oxford, UK.
10. Ravilious, K., (2006), Noah's Ark Discovered in Iran? 5 July 2006, <http://news.nationalgeographic.com/news/2006/07/060705-noahs-ark.html>
11. Saifi, N., (1983), Introducing the books of the Promised Messiah, Vakalat Tasneef, Rabwah, Pakistan.
12. Wilson, I. (2001), Before the Flood – Dramatic New Evidence that the Biblical Flood was a Real-life Event, Orion Paperback, London, UK.

Religiøse læresætninger – et køretøj for fred

Samlet om et fælles mål er verdens religiøse ledere, politikere, diplomater og andre, tidligere på året, gået sammen om at diskutere hvilken rolle religion skal spille for fredsprocessen ved Konferencen om Verdens Religioner.

”Jeg ønsker og beder til at alle der er repræsentanter for verdensreligioner og trosretninger og som er samlet her i dag for at demonstrere denne fredselskende lære, stræber imod at tilbede den Ene Gud, ved at behandle hans skabninger med respekt og ved at opfylde deres rettigheder. For sandeligt, er dét den oprindelige lære af alle religioner”. Sagde hans Hellighed

Hadhrat Mirza Masroor Ahmad (aba), overhoved for den verdensomspændende Islam Ahmadiyya Menighed i hans tale ved denne conference.

Endvidere nævnte Hans Hellighed vigtigheden af at etablere verdensfred og han opfordrede verdensledere til at bringe større fokus på at udrydde hungersnød, gøre uddannelse tilgængelig for alle samt, øge levestandarden for borgere i udviklingslande.

”Jeg fandt Hans Helligheds ord lærerige og belysende. Man mærker hans dybsindige forståelse af Islams historie og lære. Man ønsker, at flere fik mu-

ligheden for at forstå den fredsfyldte og tolerante praktisering af Islam af jeres menighed” Sagde Dr. Katrina Lantos Swett, viceforkvinde for United States Commission on International Religious Freedom.

”En formidabel aften! Informativ og nydelig, demonstrerende de muligheder der er ved interreligiøse begebenheder som gavner både samfundet og hædrer Gud – det har været et privilegie at have været med.” Sagde Biskop af Wexham Katolske Kirke, Peter brignall.

Konferencen er kun en enkel, af mange der er initieret af Hadhrat Mirza Masroor ahmad (aba) for at sprede budskabet og vigtigheden af fred over hele kloden. Hans Hellighed har spredt budskabet til blandt andet, Capitol

Hill i Washington, USA, EU parlamentet i Bruxelles og Parlamentet i London.

”Fra et islamisk perspektiv burde vi stræbe efter at bringe verden sammen, hvad end der er tale om udbredelse, forretningsmæssig eller indbyrdes handel burde verden stå sammen. I forhold til bevægelsesfrihed og immigration burde man opsætte sammenhængende og praktisk logiske procedurer så verden kan bringes tættere sammen.” Sagde Hans Hellighed i hans tale til EU parlamentet i Bruxelles.

I 2003 tog den Islams Ahmadiyya Menighed i Storbritannien initiativet til et årligt fredssymposium. Intentionen med begivenheden var at skabe større interreligiøs forståelse, tolerance

og respekt. I 2009 tilføjede Hans Hellighed Hadhrat Mirza Masroor Ahmad (aba) Ahmadiyya Muslimernes fredspris, der skal fremme verdensfreden. Den første pris gik til Lord Eric Avebury, en fortaler for menneskerettigheder og internationalt anerkendt herfor. "Kærlighed til alle og had til ingen; Hvis dét budskab kan spredes til hele kloden vil vi kurere alle konflikter" Sagde Lord Avebury da han fik prisen.

Dette er ikke første gang at Islams Ahmadiyya Menighed har været involveret i sådanne begivenheder. Fredsbudskabet var essentielt for grundlæggeren af Ahmadiyyamenigheden, Hazrat Mirza Ghulam Ahmad (as). I 1891 hævdede han at være den Lovede Messias og reformator som den Hellige Profet Hadhrat Muhammad (sa) havde forudsagt. Han etablerede senere den Islams Ahmadiyya Menighed under Guddommelig vejledning. Hans arbejde har efterfølgende været videreført af efterfølgere, der kaldes Kaliffer. Målet er, at skabe fred gennem at samle verden.

Hazrat Mirza Ghulam Ahmad (as) havde en vision om at udføre inter-

religiøse konferencer over hele verden for at forene alle religioner på én platform. "Vores Gud diskriminerer ikke et folk fra et andet" sagde Hans Hellighed. Han nævnte også, at han ønskede at alle deltagende i disse interreligiøse konferencer nævnte deres egen religions fortræffeligheder fremfor at håne andres. Sådanne konferencer er Ahmadiyyamenigheden tit vært for og er en af menighedens kendetegn. I 1924 afholdtes "Wembley Konferencen for verdensreligioner" i London.

Ifølge en publiceret beretning om konferencen skulle denne bringe religioner sammen. For første gang i historien var ledende repræsentanter af store historiske religioner samlet. Begivenheden varede over 10 dage og der var i alt 30 talere fra forskellige religiøse grupper fra hele verden. Sir Edward Dennison Ross, Direktør for Orientalske og Afrikanske studier i London overså konferencen som konferencier. Hadhrat Mirza Bashiruddin Mahmud Ahmad (ra), den anden kalif af Hadhrat Mirza Ghulam Ahmad (as), var inviteret til at tale ved denne begivenhed. Han fik stor ros for sin tale og denne blev senere

publiceret som en bog med titlen ”Ah-madiyya eller den sande Islam”.

Allerede fra Abrahams (as) tid har der været fokus på social retfærdighed og fred. Den Hellige Profet Muhammad (sa) skabte store sociale forandringer. Hans liv er dokumenteret som værende i konstant kamp mod grådighed, uretfærdighed og arrogance. Da han returnerede til Mekka efter syv år i eksil tilgav han alle der havde kæmpet mod muslimerne og udført grusomheder imod ham.

”Hvis formålet med religion er indprentning af moral, formindskelse af ondskab, promovering af menneskelig glæde, udvidelse af den menneskelige intelligens og hvis udførelsen af gode gerninger nytter ved den store dag hvor menneskeheden vil blive kaldt til dommens dag, da er det hverken uærbødigt eller ufornuftigt at indrømme at Muhammad (sa) sandelig var en Apostel sendt af Gud”. Dette skrev Samuel Parson i 1904 i hans bog ”History of the moorish empire in Europe”.

Bogen, Exodus, har været en stor motivation for dem, der stræber efter

politisk frigørelse på grund af Guds frigørelse af Israelitterne. Profeten Moses (as) lærte hans følgere at stræbe efter fred og at være retfærdige i deres beslutninger. I den 5. Mosesbog 1:17 siger profeten Moses (as) ”Vær ikke partisk i dine beslutninger; døm alle med samme udgangspunkt, uanset hvem de er”.

Profeten Jesus (as) måtte udstå korsfæstning for at prædike om broderlige og fredelskende værdier. Kristne ledere i dag følger fortsat hans eksempel. Pave Francis stoppede spontant ved betonmuren i Israel og omkring Vestbanken for at bede om fred. Dette kom som led i at han opfordrede til en ende på den ”Tiltagende uacceptable palæstinensiske-israelske konflikt”.

Hadhrat Mirza Masroor Ahmad (ra) er blevet anerkendt af flere mennesker, både verdensledere og ordinære folk som en sand drivende kraft til verdensfred. Den tidligere britiske premierminister David Cameron roste Hans Hellighed som ”manden for fred”.

”Jeg er utvivlsomt støttende omkring Deres brændende ønske om verdens-

fred og håber, at denne konference vil styrke dette budskab som er delt af alle større verdens-religioner.” Sagde Ærkebiskopen af Wales i en besked til Hadhrat Mirza Masroor Ahmad (aba). Hans Hellighed har formået, at få meget støtte gennem hans arbejde for at promovere verdensfred.

Hans budskab til verdensledere er, at verdensfreden er essentiel for fred i dette samfund og at stormagter skal og må handle retfærdigt og uden personlige interesser. Uden retfærdighed kan der ikke være fred og uden denne kan man ikke undgå store politiske konflikter samt muligheden for en atomkrig. Sådanne katastrofer er undgåelige gennem ydmyg bøn og kærlighed til hans skabninger.

For at beskytte os selv og for at redde menneskeheden må vi vende tilbage til Gud den Almægtige og vi må tilslutte os den Levende Gud som ikke svigtede Profeten Moses (as) og hans folk og ej heller svigtede Profeten Jesus (as) og hans disciple. Ej heller har sande muslimer været frarøvet mulighederne for at

opnå Guds velsignelser og se at deres bønner bliver hørt”. Sagde Hazrat Mirza Masroor Ahmad (aba).

Artiklen er taget fra *Review of Religion*, juni 2014, og blevet oversat til dansk af Mansoor Ahmad

Den 11. september 2001 og det grufulde angreb på dagen anses af mange for at være starten på et nyt fokus på muslimer, islam og på forholdet mellem den såkaldte vestlige og såkaldte muslimske verden.

Sådanne handlinger udført af mennesker, der påberåber sig islam (om det så er et lille mindretal), lagt sammen med et forøget politisk og mediemæssigt fokus på sådanne handlinger (i tillæg til andre faktorer), har desværre skabt en situation, hvor islam og muslimer i fleres øjne associeres med ufred.

Muslimer for fred - et kort overblik

Som et modsvar på ovennævnte association med ufred, og under vejledning af kaliffen Hadrat Mirza Masroor Ahmad, Ahmadiyya-muslimernes verdensoverhoved, startede ahmadiyya-muslimer verden over kampagner, der skulle sætte fokus på fred og på Islams fredelige lære.

**MUSLIMER
FOR FRED**
WWW.MUSLIMERFORFRED.INFO

En af disse kampagner fik navnet 'Muslims for peace', som først blev startet af den amerikanske fraktion af Islams Ahmadiyya Menighed, hvorefter mange andre lande rundt om i verden fulgte med. I Danmark blev kampagnen først lanceret officielt lørdag d. 21. juli 2012 - på 45-årsdagen for indvielsen af Danmarks ældste moske, den Ahmadiyya-muslimske Nusrat Djahan Moske i Hvidovre.

Nusrat Djahan Moske
Enkeltminde Alle 2
2650 Hvidovre
Tlf. 36 75 35 02

Baitul Hamd Moske
Veilegade 31
4900 Nakskov
Tlf. 32 12 96 63

besoeg.moskeen@gmail.com
www.muslimforfred.info
www.alislam.org

Det første initiativ denne lørdag var, at man rykkede ud i byen for at uddele foldere med titlen 'Muslimer For Fred' og havde samtaler med ikke-muslimer som muslimer for at fjerne fordomme og misforståelser omkring islams lære imod enhver form for terrorisme. Muslimer For Fred har været på gaderne i rigtig mange byer i Danmark, herunder København, Århus, Odense, Aalborg, Esbjerg, Holbæk, Roskilde, Nakskov, m.fl.

Initiativet blev utrolig godt modtaget, og opbakningen til kampagnen er siden vokset støt, ligesom initiativerne er blevet flere.

Det formentlig mest kendte initiativ er siden blevet oprydningen på Københavns Rådhusplads nytårsdag. Det var et initiativ, der faktisk var startet omkring moskeen i Hvidovre flere år forinden, og siden rykkede til Rådhuspladsen og blev "adopteret" ind i Muslimer For Fred kampagnen. Oprydningen blev først for alvor kendt, da fotograf Niels Hougaard tilfældigt gik forbi og så os arbejde i 2014, tog et billede, og lagde det på sin facebook. Herefter gik nyheden viral. 'And the rest is history'. I år 2018 fandt initiativet for første gang også sted i Århus.

GRATIS MAD
MUSLIMER FOR FRED
www.muslimetortred.dk
KÆRLIGHED TIL ALLE MÅLTILINGEN

Et andet årligt initiativ er uddeling af mad i julemåneden for at ønske vor medborgere nogle gladelige højtider, fjerne grøfterne og bygge broer. Initiativet finder sted på Rådhuspladserne i København og i Århus, hvor der serveres suppe og andre forfriskninger til flere tusind forbipasserende.

Der er også blevet samlet ind til velgørenhed igennem årene. 100.000 kr. til 'Familier med kræftramte børn', 10.000 kr. til Red Barnet Ungdom og 10.000 kr. til Humanity First Danmark, er nogle af de indsamlinger, der har fundet sted.

I 2016 deltog Muslimer for fred for første gang på folkemødet på Bornholm med stor succes og god modtagelse. Derfor kunne vi ikke andet end gentage succesen i 2017 med et udvidet program, herunder 'Kaffe, kage og 3 imamer' med oplæg om de mere kontroversielle emner, hvor folk kunne komme og stille alle de spørgsmål, de ønskede, til vores 3 deltagende imamer. Og der blev bygget broer i massevis og nedbrudt en del fordomme på de 4 dage.

Andre initiativer igennem tiden har fx. været bloddonation, dialog-arrangementer, interreligiøse møder, eller vores unge drenge, der et par gange har været ude og hjælpe med den årlige rengøring på Christianshavns vold.

Når vi taler Muslimer for fred, så kan man ikke undlade at nævne vores facebook side, der spiller en ganske central rolle. Den tæller i dag op mod 10.000 følgere, og her bliver der besvaret spørgsmål og diskuteret, foruden at der naturligvis postes både opdateringer fra vores initiativer såvel som fx. andre posts om Islam og muslimer af oplysende karakter.

Der er ingen tvivl om, at Muslimer for fred kampagnen har haft stor succes, både i udlandet såvel som i Danmark. Vi er med hvert initiativ nået ud til flere, både ikke-muslimere som muslimer, med vores positive budskab. Der har været og fortsat er et stort behov for dette arbejde. Modtagelsen har, takket være Gud, været så stor, at i Danmark er ahmadiyya-muslimerne i dag bedre kendt som Muslimer for fred.

Af Imad Malik,
talsmand for Ahmadiyya-muslimer/
Muslimer for fred i Danmark

Aktiv Islam

DIT FEEDBACK ER VIGTIGT FOR OS!

Skriv til os hvis du har kommentarer,

feedback eller forslag på:

kontakt@aktivislam.dk

Er fasten kun omkring mad?

Konceptet omkring faste har eksisteret i mange århundreder. Profeter og vismænd fra fortiden har brugt denne disciplin til at forbedre deres spiritualitet og at kommunikere med den Almægtige. I dag kan praktisering af faste findes i alle større verdensreligioner og udgør en integreret del af religiøs tilbedelse. Som millioner af muslimer forbereder sig til den hellige fastemåned, Ramadan, vil *Aktiv Islam* udforske traditionen med fasten som den findes i islam.

Fasten i islam

Ramadan er en af de vigtigste måneder i en muslims liv. Den falder i den 9. måned i den islamiske kalender, og begynder ved observationen af nymånen og fortsætter indtil observationen af nymånen for den efterfølgende måned.

Muslimere afstår ikke kun fra mad og drikke fra daggry til solnedgang, men fokuserer især på deres tilbedelse gennem ekstra bønner. I islam er fasten ikke kun en fysisk, men også en spirituel øvelse; det endelige mål er, at opnå Guds velbehag gennem regulering af ens liv i overensstemmelse med Hans påbud. Hvis en muslim kun følger de udadvendte krav, vil personen blot lykkes i at gøre sig selv sulten og tørstig og ikke mere.

Hazrat Mirza Ghulam Ahmad (as), den lovede messias og grundlæggeren af Islam Ahmadiyya Menighed, forklarer den sande essens af fasten i islam:

”At faste er ikke kun at være sulten og tørstig; snarere kan dets virkelighed og dens indflydelse kun opnås gennem

erfaring. Det er menneskelig natur, at jo mindre man spiser, desto mere renses ens sjæl og dermed øges ens evne til, at få [spirituelle] visioner. Guds vilje er at mindske en form for næring for at øge den anden. En person der faster, bør altid være opmærksom på, at han ikke bare skal være sulten. Tværtimod skal han forblive engageret i Guds ihukommelse, så han kan skære båndene fra verdeslige begær og underholdning og være fuldstændig hengivet til Gud. Derfor er betydningen af fasten alene dette, at mennesket opgiver en slags næring, der kun nærer kroppen, og opnår den anden form for næring, der er en kilde til trøst og tilfredsstillelse for sjælen.”¹

Den berømte persiske sufi Rumi har beskrevet denne følelse af spirituel ekstase i sin forbløffende persiske poesi:

Fejr! Fastens måned er kommet.
Behagelig rejse til den Ene Hvem er blandt selskabet hos de fastende.

Jeg klatrede på taget for at se månen, fordi jeg virkelig savnede fasten af hjerte og sjæl.²

Faktisk er denne følelse af ekstase og øget spiritualitet blevet anerkendt på tværs af religioner. På denne måde er fasten et unikt fænomen.

Fasten i andre religioner

Når vi ser på profeterne, på tværs af religioner, ser vi en stærk sammen-

hæng mellem deres kærlighed til Allah og deres dedikation til fasten.

Allah beskriver dette i den hellige Koran:

”O I som tror, der er for jer foreskrevet at faste – ligesom det var foreskrevet dem før jer, for at I må blive retfærdige”³

Her nævner den hellige Koran specifikt det faktum, at der findes en form for faste i andre religioner. Og vi ser mange eksempler på dette.

Da den unge prins - som vi kender i dag som profeten Buddha (as) - vovede sig ind i verden, var hans første reaktion på livets smertefulde realiteter at faste. Det er endda fortalt, at han ofte ville leve af et riskorn om dagen.

Profeten Moses (as) er husket for at have fastet i to meget vigtige perioder af sit liv, begge i fyrre dage. Først, da han modtog sine påbud på stentavlerne på bjerget, og for det andet da han kom tilbage til sit folk og opdagede dem i at tilbede en afgud. Det Gamle Testamente fortæller:

”Det var dengang jeg gik op på bjerget for at hente stentavlerne, tavlerne med den pagt, Herren havde sluttet med jer; jeg blev på bjerget i fyrre dage og fyrre nætter uden at spise eller drikke, og Herren gav mig de to stentavler... og sagde til mig: »Skynd dig ned herfra, for dit folk, som du har ført ud af Egypten, har handlet slet... Jeg begav mig så ned ad bjerget... Jeg kastede mig ned for Herrens ansigt i

fyrre dage og fyrre nætter uden at spise eller drikke, ligesom forrige gang, på grund af den synd, I havde begået”⁴

Profeten Jesus (as), som oplevede store vanskeligheder i sit liv, ville ofte faste.

Bibelen fortæller:

”Så blev Jesus af Ånden ført ud i ørkenen for at fristes af Djævelen. Og da han havde fastet i fyrre dage og fyrre nætter, led han til sidst sult”⁵

I lyset af ovenstående eksempler på profeterne, forsætter tilhængerne af buddhismen, jødedommen og kristendommen en vis form for faste. For eksempel faster tilhængerne af jødedommen hovedsagelig ved Yom Kippur. Derudover begrænser de sig fra brugen af cremer, iføre sig lædersko og seksuelle forhold, mens de faster.

Kristne holder en fyrre dag lang faste, til minde om de fyrre dage af trængsler, som Jesus (as) gik igennem, mens han fastede i ørkenen. På samme måde er fasten i hinduismen kendt som Upavasa og er en religiøs praksis udført som en del af en asketisk rutine.

Men mens alle religioner har en form

for faste som en del af deres tro, var islam den første til at udvikle og kodificere det endnu mere ved, at strengt dedikere en måned til faste og give specifikke instruktioner om, hvordan man fuldfører fasten, hvem der er fritaget fra fasten, og hvad der kan tjene som en passende erstatning, hvis man er fritaget.

Fasten i islam

Efter befaling om fasten blev ordineret i andet hijri-år befalede Allah den Almægtige muslimerne om, at påbegynde en form for religiøs tilbedelse hvert år kendt som Ramadan. Gud den Almægtige siger i den hellige Koran:

”Måneden ramadan er den, i hvilken Qur’anen blev åbenbaret (som) retledning for menneskeheden og med klare beviser på retledningen og (at den er) den (Bog), der sonder (mellem sandt og falsk). Derfor skal den, som er vidne til denne måned, faste i den. Men den som er syg eller på rejse, (skal faste) det (samme) antal af andre dage. Allah ønsker at gøre det let for jer og ønsker ikke at gøre det besværligt for jer.”⁶

Dermed blev den 9. måned i anden hijri den første fastlagte fastemåned. I vor tid begynder de troende måneden med iagttagelsen af nymånen. De vågner om morgenen og faster indtil maghrib-bønnen (umiddelbart efter solnedgang), når fasten slutter.

Denne måneds lange rutine er beregnet til at hjælpe med at rense dem, der gennemgår den. Faktisk kommer ramadan fra det arabiske rod-ord; ramdhan, hvilket betyder ‘brændende varme’. Den hellige profet Muhammad (sa) sagde: “Ramadan er blevet givet dette navn, for det brænder alle synderne væk”.⁷

Men ramadanen - selvom det er synonymt med faste - omhandler ikke kun afholdenhed fra at spise og drikke. Det kræver en disciplin af sjælen og tager en hen imod Allahs kærlighed, som Den Lovede Messias (as) forklarede meget smukt i starten af artiklen.

Således ligger essensen ved at faste i islam ikke blot ved at begrænse sig selv fra mad og drikke, men snarere en fuldstændig underkastelse til Allah. Han sætter sin sjæl i Allahs hænder og

adlyder som en marionet i hånden af en dukkespiller. Hans hovedmål i sidste ende er at vinde Allahs kærlighed fuldstændig. Den Hellige Profet (sa) sagde: "Når ramadanen ankommer, åbnes himlens porte og helvedes porte lukkes, og satanerne bliver bundet."

Vi ser at vores hellige Mester (sa) udnyttede dette fuldt ud og brugte sit hvert ord og handling for at vinde Guds kærlighed. Den Hellige Profet (sa) lærte sine disciple at undertrykke deres følelser og gav dem en model for, hvordan en muslim skulle leve sit liv. Han sagde:

"Når du faster, band ikke af nogen eller skændes med nogen; og hvis nogen skændes med dig, vend dig fra ham og sig: 'Jeg kan ikke skændes med dig, for jeg faster.'" Hans største bekymring var at fortælle sine disciple om at leve en sand troendes liv og undgå alle former for hykleri. Han advarede yderligere muslimerne:

"Den som ikke undgår at fortælle en løgn ved ord og gerning bør vide, at Gud ikke har brug for, at han afholder sig fra mad og drikke."

Og i virkeligheden var Den Hellige Profet (sa) selv et eksempel på, hvordan man faster. Han ville bruge det meste af sin tid fordybet i bøn. Han ville ofte udføre Tahajjud bønne (frivillig nattebøn) med stor glæde og tilbragte de fleste af hans nætter i tilbedelse.

Han sagde: "Den der står i tahajjud bønnen i ramadanen med oprigtig tro og med det formål at opnå Guds velbehag, vil få alle sine tidligere synder tilgivet."

Den Hellige Profet (sa) lagde desuden stor vægt på at læse den hellige Koran i ramadanen. Den hellige Koran blev åbenbaret i ramadan, og Den Hellige Profet (sa) ville recitere den selv i løbet af sin daglige rutine. Det er nævnt, at han ofte ville fuldføre læsningen af den hellige Koran flere gange i løbet af ramadan.

Således kan faste føre en til et ekstraordinært spirituelt niveau. Det er et middel til at blødgøre sjælen og bringer menneskets rå følelser frem, så han kan løbe ind i Den Almægtiges

arme. Ydermere gør det mennesket mere sympatisk mod alle skabninger af Allah den Almægtige.

Nogle gange forstår de, der lever i første verdens lande, ikke virkeligheden for dem, der lever under de hårdeste forhold. Sådanne forhold betyder, at man må bære på fattigdom og dens konsekvenser vel vidende, at der muligvis ikke vil være nogen flugt, og at man skal udholde sultens skrig fra ens elskede. Fasten er et middel, der medfører empati for dem, der lider smerte og man forstår, hvor vel-signet man er med de ressourcer, man nyder. For mange er dette en midlertidig øvelse, idet man ved, at der er en overflod af mad på slutningen af dagen.

Men for andre er denne mangel på ressourcer en hård virkelighed, som ofte overses af andre mennesker.

Fasten kaster dermed lys over sådan en situation.

Allah den Almægtige forsikrer lovende de troende med kærlighed, som det er fortalt af Den Hellige Profet (sa):

Abu Hurreira (ra) fortæller, at Profeten (fred være med ham) sagde: "Allah siger: 'Alle handlinger af Adams børn er for ham selv, bortset fra at faste. Det er for mig, og jeg vil belønne det'.

Fasten er et skjold, så hvis det er en fastedag for nogen af jer, skal han ikke være uanstændig eller råbe. Hvis nogen nedgører ham eller skændes med ham, skal han bare sige, at jeg er en person, der faster. Jeg sværger ved Ham, i hvis hånd Muhammads sjæl er, lugten af den fastende persons ånde er sødere for Allah på Dommens Dag end moskus.

Den fastende person har to anledninger til glæde for sig, en når han bryder sin faste og den anden, når han møder sin Herre på grund af belønningen af sin faste."

Profeten Muhammad (sa) satte en perfekt retningslinje for at bekæmpe problemet med sult og ulighed. Han ville inspirere samfundet til at blive én, imødekomme alle menneskers behov og ville ikke forlade nogen forarmet. Det siges at Den Hellige Profet (sa) var den mest generøse af mænd, men

under ramadan overgik hans generøsitet til at være som en hurtig vind. Sandelig var hans skønhed sådan, at alle, som han kom forbi, var som berørt af en sød brise.

Den nuværende khalifa [verdensoverhoved, red.] af Islams Ahmadiyya Menighed, Hazrat Mirza Maroor Ahmad (aba) , har meget smukt opsummeret fasten og dens fordele:

”Når fasten er baseret på taqwa (retskaffenhed) frembringer det et smukt samfund, der skaber en ånd af selvopofrelse for hinanden. Man er tiltrukket af sine underprivilegerede brødres behov, og dette er meget vigtigt, fordi dette var Den Hellige Profets (sa) velsignede model, at under ramadanen ville hans almisser og velgørenheder opnå en intens fart, ligesom en kraftig storm. Dette forbliver en kilde, der fjerner angsten fra samfundet og skaber en følelse af empati for de mindre heldige blandt dem, der er velstillede; og en følelse af kærlighed og taknemmelighed i de underprivilegerede troendes hjerter for deres velhavende brødre.”⁸

Men ud over de samfundsmæssige

fordele, giver fasten også mange sundhedsmæssige fordele. Det genstarter immunforsvaret, hjælper kroppen med at afgifte farlige kemikalier og sænker blodtrykket. I en ny undersøgelse offentliggjort af tidsskriftet Cell, regenererer faste en diabetisk bugspytkirtel og hjælper med at genopbygge den del af de organer, der ikke længere fungerer.⁹

Generelt giver fasten i mange aspekter store fordele til muslimerne.

En af de afgørende forskelle mellem den islamiske lære og andre religioner ligger i de omfattende befalinger i islam angående fasten for alle grupper i samfundet. Især giver islam dem, der ikke kan faste, muligheden for at deltage i ramadanens velsignelser, samtidig med at det sikrer, at dem for hvem fasten kan være skadelig, ikke føler sig forpligtet til at faste. Gud den Almægtige befaler i den hellige Koran:

”(Fasten er fastsat) Et bestemt antal dage. Men den af jer, som er syg eller på rejse, (han skal faste) et (ligeså stort) antal andre dage – og for dem,

som (kun) med vanskelighed kan udholde det, (gælder som) erstatning: bespisning af en fattig. Men den, som frivilligt øver en god gerning – det er (endnu) bedre for ham. Og at I faster er bedst for jer, om I blot vidste det.

Måneden ramadan er den, i hvilken Qur'anen blev åbenbaret (som) retledning for menneskeheden og med klare beviser på retledningen og (at den er) den (Bog), der sonderer (mellem sandt og falsk). Derfor skal den, som er vidne til denne måned, faste i den. Men den som er syg eller på rejse, (skal faste) det (samme) antal af andre dage.

Allah ønsker at gøre det let for jer og ønsker ikke at gøre det besværligt for jer".¹⁰

Allah ved, at der er nogle, som virkelig ikke kan faste, og derfor har han ikke gjort det obligatorisk for en rejsende, en syg person, en gravid eller ammende kvinde at faste. Sådanne mennesker udfører enten fasten når de bliver raske igen, eller betaler en økonomisk kompensation (fidya) for ikke at faste, der har til formål at fodre de fattige. Dette fremmer læren om

empati, der bør udvises mod alle under fasten. Samtidig får alle mulighed for at nyde velsignelserne af denne måned. Ramadan består af tre perioder med fokus på tre hovedfaser for udviklingen af en troende. De første ti dage er de, hvor Allahs barmhjertighed søges, de næste ti dage for at søge Hans tilgivelse og de sidste ti dage for at søge tilflugt hos Allah. Disse sidste ti dage er præget af søgningen efter Laylatul Qadr eller 'skæbnens nat', hvor en troende er lovet effekten af tusinde måneders bønner.

Ifølge Den Hellige Profet (sa) findes denne nat i de ulige nætter i de sidste ti dage af ramadan. Mange forsøger at tilbringe disse sidste ti dage i et specielt ritual kaldet 'itekaf', som følge af Den Hellige Profets (sa) praksis, ved at bo i en lille del af moskeen og tilbringe disse ti dage isoleret fra omverdenen, med fokus på tilbedelse.

Samlet set opsummeres ramadanens endelige formål i Den Hellige Profets (sa) hadith, hvor han udtalte omkring Allah den Almægtige:

"De mest elskede ting, hvorved Min

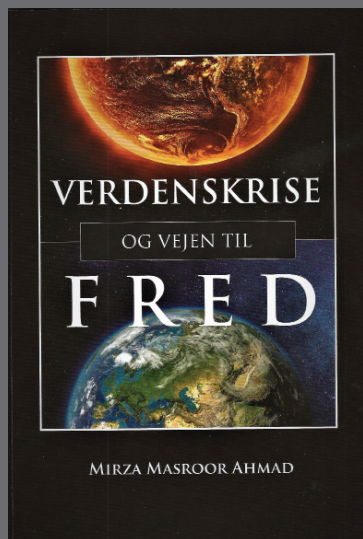
tjener kommer nærmere til Mig, er hvad Jeg har gjort obligatorisk for ham; og Min slave fortsætter med at komme nærmere til Mig gennem frivillig indsats ud over det, der foreskrives, indtil Jeg begynder at elske ham [med en særlig kærlighed]. Når Jeg elsker ham, bliver Jeg hans ører, som han hører med, og hans øjne, som han ser, med og hans hænder, som han tager med, og hans ben, som han går på. Når han spørger Mig, skænker Jeg ham det, og når han søger Min beskyttelse, beskytter Jeg ham.”¹¹

Slutningen af ramadan er markeret med nymånens syn, fyldt med en bittersød følelse for den troende. Han sørger sig over slutningen af en meget velsignet måned og ønsker, at han for evigt kunne opleve en sådan mirakuløs tid. Men samtidig er han glad for at have gennemført denne spirituelle rejse, markeret af en guddommeligt udpeget fest, Eid ul Fitr, hvor alle kommer sammen i fejringen af denne måned, og i håb om, at denne spirituelle rejse, der blev gjort under ramadanen, vil forblive et stærkt fundament for ens fremtidige fremgang.

Artiklen er taget fra *Review of Religion*, og blevet oversat til dansk af Balaj Mahmood

Referencer

- 1 Hazrat Mirza Ghulam Ahmadas, Malfuzat Vol. (Rabwah: Nazarat Isha'at Rabwah Pakistan), 102.
- 2 Jalaluddin Rumi, a ghazal from the Divan-e- Shams-e-Tabrizi, translated by Nevit Ergin.
- 3.Den Hellige Koran – 2:184
4. Mosebog - 9:9-10,12,15,18
5. Matthæusevangeliet – 4:1-2
- 6.Den Hellige Koran – 2:184-186
- 7.Hazrat Mirza Bashir-ud-Din Mahmood(ra), The Holy Qur'an with English Translation and Commentary, Vol.1, (Tilford: Islam International Publications, 1988), 239.
- 8.Hazrat Mirza Masroor Ahmad(aba), "Friday Sermon: Ramadan – Virtues of Fasting." Al Islam. 17 June 2014.
9. Cheng, Chia-Wei, Valentina Villani, Roberta Buono, Min Wei, Sanjeev Kumar, Omer H. Yilmaz, Pinchas Cohen, Julie B. Sneddon, Laura Perin, and Valter D. Longo. "Fasting-Mimicking Diet Promotes Ngn3-Driven -Cell Regeneration to Reverse Diabetes." Cell 168.5 (2017): n. pag. Web.
10. Den Hellige Koran – 2:184-186
11. Sahih Al-Bukhari, Kitab Ar-Riqaq, Bab At-Tawadhu'i.

Verden oplever nogle svære, turbulente tider. Næsten hver uge fortsætter den globale økonomiske krise med at manifestere nye og alvorligere farer. Lighederne med perioden før Anden Verdenskrig bliver fortsat citeret, og det synes klart, at de politiske og økonomiske begivenheder bevæger verden i retning af en rædselsvækkende tredje verdenskrig i et hidtil uset tempo.

I denne bog advarer Hans Hellighed Mirza Masroor Ahmad, overhoved for den verdensomspændende Islams Ahmadiyya Menighed, om de nært forestående farer, og hvordan verden kan afværge katastrofen og i stedet navigere mod fred.

Bogen kan læses online på www.aktivislam.dk

“En sand muslim kan aldrig hæve sin stemme i had mod sine medborgere, eller for den sags skyld mod den ledende myndighed eller tidens regering. Det er en sand muslims ansvar, at han skal forblive loyal og fuldt ud overholde lovgivningen i det land, hvor han er en borger.”

Hazrat Mirza Masroor Ahmad

Ved åbningen af Vesteuropas største moske, London 2003

Aktiv Islam er Danmarks første islamiske magasin, som udkom første gang i 1959. Magasinets formål er at behandle emner knyttet til religion generelt og til islam og muslimer specifikt. Det forsøger at henvende sig til den almindelige dansker, muslim som ikke-muslim, på en let forståelig måde. Der udgives i dag 4 numre årligt og på hjemmesiden kan du læse de fleste numre, som er udkommet igennem årene.

Ønsker du at abonnere på Aktiv Islam, kan du henvende dig på tlf. Nr.: +45 36 75 35 02, eller på email: kontakt@aktivislam.dk.